

Portugal

aquest governa 1871-1876

El govern de Maria II Glòria ~~distingui~~ després guerra civil a caracteritzat
cops generals polítics. Costa Cabral en 1842 abolí le constitució de 1848 i im-
plantó govern personal, que vaigüé a defensar of Maria de Tereza en 1846
y Salazar en 1851.

Elu I (1861-1889) (german)

Pere V (1853-1861) representa període pacíficació, progrés públic i
educació. L'any de Emirat Santa Sen 1857 patronat colònia. Continuació i
liberal a tornaven pacífic. Codi civil (1867), a suprimí pena de mort i
detalls forçats (1867); no esclavitud fins 1889

Carlos I (1889-1908). Curs repul. a Opota i Lisboa. L'explorador
Sagorinto havia dominat amblerano n'era Nyasa. Pretensió unificació
colònia. Ulh, angle 1890. Govern l'accepta. Indignació fari. Revolta
rep. d'Opota (1891). Rei s'apria Joan Francisco, partit liberal rege-
nerador. En di'algue Parlament i s'actua dictadura. Campanya
republicana contra Ulh civil emedi de rei. Forma delegación rep.
ananimat rei 11-1908.

Mamell II (1908-1910), caps dinàstics no s'avenen. República
Lisboa 4-X-1910, Constitució 1911. Caràcter molt laic, social i cultural.
Predomini grup rep. democràtic.

Suècia

Carls XIV - Demarcatlle

Oscar I (1844-1859) govern liberal

Carls XV (1859-1872)

Oscar II (1872-1907)

Gustav V (1907-?)

No veritable lleuita parlamentaria fins finals XIX.

Oscar I lleurecanis i propi. Mov. scandinava suport Dinamarca

conflicte Prússia i Austrí. Reforme parlamentars 1866. Ministre

L. de Geer: Parlament dues Càmares (1^a interessos corporacions), Camara

païsa dominen camperols, multiblocis en oposició però no volen govern.

1876 creació Ministre d'Estad (primer ministre). Ho dimiteix de Geer

en 1880, multiblocis en ministres funcionaris (1880-1890). Tris i eco-

nómica, emigració, social; obligen camperols ocupar el poder; 2 Div.

en vells (lleurecanistes) ^{fora} ~~fora~~ (proteccionistes). En definitiva formen

partit camperol

partit popular i espra liberal

partit socialista

} 1890-1900

durant aquest temps exerci poder un ^{del} camperols. E. G. Bostrom (1891-

1900) (1902-1905). Dimissió de grèpans electorals, essent crims de ley

crisi reparació Noruega (1905). Sota Lindman (1906-1911) 2. Democra-

litja Altelamara, 2. establis = dret electoral i principi representació propor-

cional. Moviment obrer vege general 1909 fou un retrocés.

(4 XI 1814)

Noruega

A causa guerra napoleònica Noruega s'ajunta a Suedia per la força de Carles XIV. Aquest, no obstant, ha de jurar Estatut d'Eidsvoll, proclamant assemblea constituent elegida ^{Noruega} després de Kiel (1814) i reparació de Dinamarca.

Estatut	{ mon. heredit. constitucional rei poder executiu amb veto ministres responsables davant Storting poder judicial autònom indep. executiu	} unipartit	{ $\frac{1}{3}$ ciutadans $\frac{2}{3}$ pagesos.

Unió confirmada Acte de la Reunió de 1815.

A Noruega hi havia dos partits { ^{independ.}
unimista. Aquesta governaven al començament

Progresso liberal i democràtic

Partit camperol, petit burgesos de Ole Gabriel Ueland ^{des d'origen}
a partir 1830

Gran avanç en comunicacions i govern local, lluricamisme per A.M.

Schweigaard

A partir 1848 Noruega reclama partit d'interès Unió. Així surten dues governadors. Ni Oscar I ni Carle XV han firmat els volants Storting suprimint la Unió.

Grups { ^{conserador} K. H. Schweigaard
 radical, Johan Sverdrup | guerra
 amb camperols

Questió dels ministres havien de participar de algun parlament i no eren funcionaris (1872). Rei amb veto. Questió veto. Elecció 1882. El govern Selmer acusat davant tribunal. Victoria Sverdrup. Després partit radical ^{moderat}
pur.

Suecia vol predominar. ~~Contra~~ Ambdues nacions s'armen. Questió unió, bandera mercant i independent. Resolució 7.V.1905 Storting declara divóltia Unió. Plebiscit. 26.X.1905 Suecia reconeix Nor. 18.XI Haakon VII (1905)

Dinamarca

Reynat Kristian IX (1863-1906),

Frederic VIII (1906-1912).

Després 1864 fou culpada a nacional-liberals que havien conduït conflicte. Per tant, s'alianen contra ells conservadors i agraris d'esquerra. N.L. representaven burgesia ciutadana i burgesia; C. tenaments, i agraris, arrendataris. Erren activitats de reconstrucció i terra; cultius cerealístics repercutí gamabèria intermèdia (empreses cooperatives i associacions de crèdit dels propis camperols no formentes). En política, C. i A. aconseguiren nova constitució 28 juliol 1866, per la qual aquells predominarien Senat (Landsting) i agraris en Camara baixa (Folketing). Rei es reservava facultat nomenar ministres no responsables davant Parlament. Això fou motiu lluita política, ja que aïllin terra. Això determinà nova agrupació política: $\left\{ \begin{array}{l} \text{nou C. a base unificada antiga i part N.L.} \\ \text{Esquerra unida (agraris + part N.L.)} \end{array} \right.$
Des de 1870 socialdemocràtics

1875-1894 govern cap partit C. i J. B. S. Entrup malgrat oposició Folketing, en part, agraris, i intervingué àdhuc activitat legislativa. Després afluència oposició i govern s'anirà aïllant sobre preserptes, ~~balans press~~ lleis provisionals, etc. De 1895 a 1900 lluita política sobre paupe i inicis lluita socials (fundació tribunal laboral). 1901 Agraris esquerra poden abolir delmas, però imposen import reduïda en lloc vells taxes fonciàries. 1905 neix partit demòcrata (agraris, democràtics des de 1905 a substitució poder)

Bèlgica (1848-1914)

Regnat Leopold I. després del període de pau i col·laboració entre dos grans partits, en 1847 s'inicia una època govern liberal (Charles Rogier), el predomini del qual baixa de durar fins a 1884. Establista, antiliberal, autoritari, lleure-caritat, organització exercit, fomenta economia, institució universitat. Moltant catòlics, acompany. intranquillitat. Ocupaven breu poder 1855-1858; faia llei llibertat caritat.

Amunaga mod Leopold I (1866) repartiment entre Prus i França

Divisió regional belga { flamenes - propietaris, comerciants
(Jan Frans Willems, H. Conscience)

valons - industrials

obres Combrada i Sant

fornir catòlics amb elicium 1872. Catòlics no ferens

1878 liberals (darrer govern), Fere-Orban (violent

rectari) Walter

ambat xoc catòlics llei 1842, uny amb Roma
Això el deurem.

Leopold I

(1866 -
1909)

1884 Catòlics (Malou y Beer-naert (mod)

(indep.) Woeste

Formació partit socialista (vaga de 1886)

1893, infra universitat (130.000 a 1310.000 el)

Guanyen catòlics, després socialistes. Liberals

104

31

10

↓
desenvolupament obra i sindical,
cooperació, etc.

Leopold II i el temps

(1890 al 1909) s'accepta 1908

Desenvolupament mod 1909

Alfred I davant prus - amunaga Alemanya -

reforç exercit - amunaga petits diuersos pol'legis.

Holanda

Guillem I mort 1849, deixava ~~sucesor~~ Guillem III (1849-1890), la
Comt. de 1848, redactada sentit liberal. El rei era més autocràtic que un
novembre del
pare, però amb ell comença a funcionar sistema parlamentari, predomini
burgèsia i partit liberal, rei cabdell J. R. Thorbecke, que fins 1872 fa
la personalitat dominant en el país. De 1850 a 1853 un període desenvolupament
parlament comunicació: ff. cc., telègrafs i correus. fetura política lliure canvi,
beneficència comerç i agricultura. Hi ha que disse dimiti per què tenen religió, volen
establiment jerarquia catòlica, i protestants calvinistes (ell era tot religió).
legua minimeis Thorbecke (1862-1866) a caracteritzat com a, Amsterdam, ex-
municació directa ~~mar~~. 3 minimeis (1871-1872) Rotterdam

La batalla Porta Pia repare catòlica de liberals i permet govern conservador,
liberals reconegueren de repunt Itàlia i retiraren amb Vaticà. Per veure vista
matèria 2. Nacional, es catòlica (1/3 total) s'alianen amb els enemics nous: cal-
vinistes. Lleida per l'escola, contra llei 1857 no la permetia confessional.
1887 a irregularitat ampliació suprag, minifaren catòlica antinevolucionaris,
que 1889 aplicaren llei subsideis escola confessional = Estat.

Partit antinev. (cada vegada + democràtic) s' divideix en dos fraccions

democrata
històric-cristiana, de Savornini Lohman, més reaccionària

Liberal s' divideixen { liberal Unit liberal
1885 { radical

aparició socialdemocràcia, demagog Dornela Nieuwenhuis,
1887 al Parlament

Guillemine (1898) s'ota reguina Emma.

liberals dominen, però es venen orientat coalició antiliberal

1913 liberals amb socialistes.

Confederació Suïssa (1848-1914)

a Berna

Base constitució federal 12. IX. 1848. Establia poder executiu efectiu i sistema bicameral = 25. M. Cantons continuaven retentint gran part sobirania, inclús militar; però al govern pau i guerra i relacions diplomàtiques.

afers exteriors poses

- A) afer Neuchâtel, ^(Jura) reconeixent F. S. IV de Prússia, fins que sublevació rom. partidaris 1856; renúncia 1857
- B) Lènia Savoia, que voltava a Símbora. desig reclamar. Presència no armells for. ho
- C) Neutralitat creixent { Gran Rúsia (1865)
U. Teleg. Int (1874)

suport pels Ticinens als Lombards (1848-1849)

afers interiors

desenvolupament econòmic

problema ferroviari, ferrocarril, indústria deprenent, San Gotard, 1882

Contribució federal 1874

establiment referendum facultatiu, experiència unió

desenvol. Tribunal federal

amplia facultats econòmiques i culturals

Ample tolerància relig., dignitat cultural, idiomàtica.

Grecia

Jordi I (1863-1913) Constitució 1864, democràtica

En la guerra de 1877-78 Grècia s'annexiona Tessàlia, Epir, Creta, i més tard Tràcia, q. va a guanyar més gran pots. Conf. de Berlín recomana variacions de frontera. Conferència Constantinoble 1881, acord 22.V, d'una a tres vall senes amb Larissa, i repeteix fins ara fins a mar.

Homo polític del moment ^{Charilaos} Trikoupi (1882-1890). ^{majors liberals per modern,} orde, progr., feroc., marins, moment 1885 Grècia a Ulysses primer, gran pots. obliquen de mar. per bloqueig Prússia 1886 (període ^{govern} Deligianner)

1894 fundació ^{revoluc.} ^{partid. lenin} ^{la} ^{ethniké ketaireia} (govern Deligianner)

1896 Intervençió Creta,

1897 intervenció flotilla príncep Jordi, i en derribare Timoleon ^{Darros} guerra. derrotada davant Atenes. Retirada Larissa Pan de Constantinoble 6.XII.1897; i indemnitzat 4.000.000 liras franceses; alg. rectificació de frontera.

1898 Intervenció pol. finances Grècia. príncep Jordi ^{alt} amnistia Creta

Continuament manant els de Trikoupi, ara solt Theotokos (1909). Ara a moment Venizelos, pol. urbans, soltz nom. hostilitats life militar i procedeix ref. constitucional, exercit i marines

que havia pres govern marro micheles

Octubre 1908 Creta proclama unió Grècia

Sèrbia. Sont beneficiada tractats 1878 amb districtes Nish i Mitrovitza, no obstant haver-se abilitacionat per Berni's-H a Austria. Posicio' en Balcanes augmenta. Milan a proclama rei E. I. 1882. Convulsions internes, regne en imperant. Posicio' forçadament col·laboracionista amb A. H. Corp de Bulgaria d'annexionat 1885 Rumetia oriental. Sèrbia declara guerra, derrotada a Slivnitza; greucions internes, Milan ~~ha de dimetir~~ ^{abdica} favor seu fill Alexandre (22. II. 1889), Regnat d'agult, caner dels Obrenovitch, a' etapa mlt sanguinaria i perturbada Sèrbia moderna. Corp d'estat, violències partidistes, conjurs de palau, etc. Corp unanimitat 10-11 juny 1903 pel oficial del rei, reina i dos cunyat i vari ministres.

1903-1914
 Pere Karageorgievitch (15. VI), Partidari parlamentari me permete' jos partits. El paper central s'ent. Carrer exterior, feblesa filorus. Això produïx agitacio aquellsummons
 1908, anexio B. H. per Austria de 1889. Radical i dividisen 2 branques { vells joves

Després tractat Bucarest, que restableix status quo, però en forma peltigi Sèrbia durant 2 dècades.

Milan em-
 binau exor-
 ciant influències

menor d'estat, e això una regencia, que confia poder a radicals
 e això Sava Grcijevitch. Corp d'estat Alexandre 1893, a proclama major
 d'estat. Era amb boni, suspicax. Suspènge ems. 1889, restableix la
 e accionaria a 1869. Operacio' radicals que even majoria pair i canbat.
 Caranment al. amb Draga Masin presipita crisis. Alex. postea
 draga non ems. + literal (1901). ~~Formacione~~ Després la despa.

Terrorisme oficial

Bulgària

Tractat San Stefano pree Gran Bulgària. Berlín redereix principat Bulgària, autònom però tributari, i Rumèlia oriental (prov. ~~Autonoma~~ autonoma no, hui).
10. II 1879 = reunició Farnovo dieta nacional elegida Alex. de Batemburg, gran a Rumèlia. Aquest país gran influència. oficials i militars contribuïen a orientar-lo ^{novi vida. El Sobranié o assemblea dua consist} liberals, rursos, conservadors, accepten ti. Berlín.
- Comt. Farnovo en extim democràtica.

Alexandre 1881 cop d' Estat contra majoria liberal aida poder conservadors, decisió - se tubel Rússia. durant Farnoy dret governat seu constitució. 1883 publica nova Comt. Compa govern a un radical ^{assès} job Stambulov, audaç, prepara insurrecció Rumèlia oriental, 1885. Eneve Fenja. Indignació Alex. III Rússia. A mit 21. VIII. 1886 aquest palau i obligat a abdicar.

Regenera formador Stambulov. 25. VII. 1887 elecció Ferran de J. C. B, oficial exercit A. H. Cop d'audacia. ~~Per~~ hon príncep i bulgares no s' compren- quere, però ~~son~~ inaugura peñs de set propental. 1891 Arribació a Ma- cedònia. Dimissió Stambulov (1894) i an animal (1895). Paci- ficació país inter i extem. Política ~~vasilica~~ ^{vasilica} extemir orientada cada cop més a A. H.

annupie macedonia, rebelio de Santa Elena (J. Linden), 1903.
Comitatzi. Gendarmeni i inter a Macedon. Ferran e proclan zar (S. X. 1908), Orde, progrè, força militat 15 pol. Balcan, quene 1912

Rev. fore lura 1908.

4 Bulgària nact' independent